

Mál nr. 285/2017

M

og

váttryggingafélag V v/ábyrgðatryggingar ökutækis og ábyrgðartryggingar atvinnureksturs.

Ágreiningur um greiðslu vegna slyss.**Gögn.**

Málskot, dags. 30.08.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 14.09.2017 og 13.10.2017.

Málsatvik.

M sem var starfsmaður X, slasaðist við fall úr stiga sem hann var að klífa niður á sérútbúinni jöklabifreið 6. nóvember 2016. M hafði verið að kveikja á miðstöð í farþegarými sem er á palli bifreiðarinnar og er aðskilið frá stjórnhúsi hennar. Í bréfi M kemur fram að hann hafi verið að klífra niður áfastan stiga þegar gúmmímotta hafi losnað og hann því runnið til og fallið niður stigann. M krafðist bóta úr slysatryggingu ökumanns í ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar og frjálstri ábyrgðartryggingu X. M taldi það vera hluta af starfi ökumanns við stjórnun ökutækisins að ræsa miðstöðina og því eigi hann rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns. Þá telur M að um augljósan vanbúnað hafi verið að ræða eða galla af hálfu X hvernig stigi ökutækisins var búin. Stiginn hafi losnað eða brotnað undan fæti M og hljóti X því að bera skaðabótaábyrgð á atvikinu sem hvorki verði rakið til óhappatilviljunar né tjónþola sjálfs. Bifreiðin hafi ekki sætt gagnaráyni Samgöngustofu við skoðun en öryggisbúnaðurinn hafi alls ekki hentað við þær aðstæður sem bifreiðin var notuð í. Eftir slysið hafi X látið endurbæta þrep stigann.

Afstaða V er sú að slys M verði ekki rakið til notkunar ökutækis í skilningi 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 né hafi það orðið við stjórn ökutækisins. Sá hluti starfsins að kveikja á miðstöð í farþegarýmis sé ekki í beinum tengslum við stjórn bifreiðarinnar. V andmælir því að M hafi runnið á gúmmímottu og telur lýsinguna ekki í samræmi við tilkynningu til Vinnueftirlitsins þar sem segir að M hafi runnið til á gúmmímottu og fallið niður. Það sé því ekki mottan sem hafi valdið slysinu og því ekki orsök slyssins heldur hafi mottan losnað í ferlinu. Búnaður bifreiðarinnar hafi ekki verið í andstæðu við reglugerð um þetta efni og bifreiðin hafi hlotið athugasemdalaus skoðun fagaðila. X hafi því uppfyllt allar þær öryggiskröfur sem með sanngirni mátti ætlast til og slysið verði ekki rakið til saknæmrar háttsemi X né ófullnægjandi búnaðar enda hafði í öllu verið farið að reglum og tilmælum eftirlitsaðila. V telur að athafnaskyldu váttryggingartaka að þessu leyti verði að setja í samhengi við það að búnaður bifreiðarinnar var á allan hátt í samræmi við reglugerð um gerð og búnað ökutækja þar sem sérstaklega er fjallað um m.a. gerð þrepa af þessu tagi. Þá bendir félagið á að samkvæmt yfirlýsingu P hafi leiðsögumenn og bílstjórar bifreiðarinnar allir haft vitneskju um að fara þyrfti varlega í tröppum þessarar bifreiðar. Að því virtu telur félagið að málskotsaðili hafi haft tilefni til að sýna sérstaka aðgæslu við vinnu sína og för um tröppurnar.

Álit.

Skv. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla í tækinu eða ógætni ökumanns. Ekki er á það fallist að það að ræsa miðstöð í farþegarými bifreiðarinnar sem er sér rými og ekki áfast stjórnstöð bifreiðarinnar teljist notkun bifreiðar í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga og er M því ekki tryggður skv. 1. mgr. 92. gr. laganna vegna slyssins.

Í skýrslu Vinnueftirlitsins og tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands um slysið kemur fram að M hafi verið að ganga niður tröppur á bifreiðinni þegar hann rennur til og fellur út úr bílnum. Samkvæmt vitnisburði E, þáverandi vaktstjóra X, fóru fljótlega að koma kvartanir vegna trappanna eftir að bifreiðin var tekin í notkun. Í vitnisburðinum kemur fram að farþegar hafi verið að hrasa og renna út úr bílnum og að í raun hafi verið mildi að ekki hafi orðið oftar slysi á fólki. Leiðsögumenn og bílstjórar hafi ítrekað verið búnir að benda á þetta og því hefðu allir starfsmenn hvort sem þeir voru á

jöklinum eða í bænum átt að vita af þessu. Þá kemur fram að fljótlega eftir að M datt hafi verið reynt að lagfæra frágang trappanna til bráðabirgða.

Í ljósi þessa vitnisburðar og lýsingar á frágangi í tilkynningu um slysið til Sjúkratryggingar Íslands sem X ritaði einnig undir má rekja slysið til þess að frágangur trappanna á bifreiðinni hafi verið ófullnægjandi og ber X, eigandi bifreiðarinnar og vinnuveitandi M, ábyrgð á því.

Ekki verður séð af gögnum málsins að M hafi átt þátt í því að tjónsatburður varð með stórkostlegu gáleysi né ásetningi, sbr. 23. gr. a. skaðabótalaga nr. 50/1993, þótt hann hafi hugsanlega haft vitneskju um hinn ófullnægjandi frágang og eru því ekki skilyrði til að skerða bætur til hans.

M á fullan rétt til bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu atvinnurekstrar X hjá V.

Reykjavík, 31. október 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.